

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić, predsjednica vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članovi vijeća te više sudske savjetnice - specijaliste Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa S. D., odvjetnica u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi troškova upravnog postupka, na sjednici vijeća održanoj 11. studenog 2020.

r i j e š i o j e

I. Žalba se odbija i potvrđuje se rješenje tuženika, KLASA: UP/II-008-07/20-01/752, URBROJ: 401-01/06-20-4 od 6. listopada 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kuna.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, u točki 1. poništava se rješenje trgovačkog društva K. Č. d.o.o., KLASA: 650-03/20-01/01, URBROJ: 001-101-20-1 od 10. srpnja 2020. Točkom 2. izreke rješenja odobrava se H. Š. pravo na pristup informacijama pobliže navedenih u navedenoj točki izreke. Točkom 3. izreke rješenja nalaže se trgovačkom društvu K. Č. d.o.o. da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja. Točkom 4. izreke rješenja odbija se zahtjev H. Š. za naknadom troška poštarine od 14,60 kuna.

Predstavlja nužan trošak radi ostvarivanja prava na pristup informacijama zajamčenog člankom 38. stavkom 4. Ustava Republike Hrvatske. Ujedno potražuje trošak za sastav tužbe po odvjetniku u iznosu od 2.500,00 kuna.

Predlaže sudu da poništi točku 4. rješenja tuženika te naloži tužitelju da mu u roku od 15 dana plati trošak sa sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kuna.

Tužba nije osnovana.

Uvidom u osporeno rješenje tuženika dostavljeno sudu uz tužbu utvrđeno je da je tuženik u povodu žalbe tužitelja poništio rješenje prvostupanjskog javnopravnog tijela kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za pristup informacijama, te je ujedno odbio njegov zahtjev za naknadu troška poštarine u iznosu od 14,60 kuna, uz obrazloženje da se ne radi o situaciji koju ima u vidu članak 161. stavak 2. i 4. Zakona o općem upravnom postupku te da nije moguće zbog toga niti primijeniti članak 4. stavak 2. istog Zakona.

Člankom 4. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. – dalje: ZUP) propisano je da je stranka u upravnom postupku fizička ili pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak, protiv koje se postupak vodi ili koja radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa ima pravo sudjelovati u postupku. Prema stavku 2. istoga članka Zakona stranka može biti i tijelo državne uprave te drugo državno tijelo, tijelo jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave ili drugo javnopravno tijelo koje nema pravnu osobnost te njihova područja jedinica, odnosno podružnica ili skupina osoba povezanih zajedničkim interesom ako može biti nositelj prava, odnosno obveza o kojima se rješava.

Prema stajalištu tuženika, koje u potpunosti prihvaća ovaj Sud, trgovačko društvo K. Č. d.o.o. je javnopravno tijelo koje je odbilo tužiteljev zahtjev, odnosno ono nije stranka u ovom upravnom postupku, već je prvostupanjsko tijelo pred kojim se vodi postupak te ono ne može biti nositelj prava na pristup informacijama u odnosu na samog sebe u smislu navedene odredbe.

Prema odredbi članka 161. stavka 2. ZUP-a u postupcima pokrenutim na zahtjev stranke ili u upravnim stvarima u kojima sudjeluju dvije stranke ili više njih s protivnim interesima, troškove postupka snosi stranka na zahtjev koje je postupak pokrenut ili protiv koje se vodio postupak koji je za nju nepovoljno okončan, ako nije drukčije propisano.

Budući da je postupak pristupa informacijama jednostranački postupak te budući da javnopravno tijelo nije stranka u tom postupku to se konkretna situacija ne može podvesti pod stavak 2. članka 161. ZUP-a.

Prema članku 161. stavku 1. ZUP-a javnopravno tijelo snosi redovite troškove postupka, osim troškova upravnih pristojbi ili drugih troškova koje stranke plaćaju po posebnim propisima.

U konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog Suda, troškovi slanja tužbe putem pošte nisu troškovi upravnog postupka, već su to materijalni troškovi koje stranka plaća po posebnim propisima, odnosno po odredbama Zakona o poštanskim uslugama („Narodne novine“, 114/12. -110/19.). Stoga i pored činjenice da je tužitelj uspio u upravnom postupku riječ je o troškovima koji su nastali po posebnim propisima, pa se stoga oni u smislu članka 161. stavka 1. ZUP-a ne nadoknađuju.

Što se tiče zahtjeva tužitelja vezanog uz troškove za sastav tužbe po odvjetniku, valja reći da tužitelj na njih nema pravo, ne samo stoga što nije uspio s tužbom u smislu članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima, nego stoga što je njihov iznos nesrazmjeran u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. uz članak 67. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima tužbu kao neosnovanu odbiti.

U Zagrebu 11. studenog 2020.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.